

CURTEA SUPRĂMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

12 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Toma Nadejda, Boico Victor

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav prin care solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe

Davudov Nadir XXX născut XXX, originar din s. XXX.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. 08.12.2017 – 04.01.2018 (prima instanță);
2. 13.03.2018 – 13.06.2018 (instanța de apel);
3. 29.03.2019 – 12.06.2019 (instanța de recurs ordinar).

Asupra admisibilității în principiu a recursului în cauză, în baza actelor din dosar, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău (sediul Central) din 04 ianuarie 2018, cauza fiind examinată în procedura prevăzută de art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul Davudov Nadir a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de 1 (un) an închisoare cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

S-a dispus încasarea de la Davudov Nadir în beneficiul statului a sumei de 4200 lei.

Totodată prin sentință s-a soluționat și chestiunea cu privire la corpurile delictive.

1.1 Pentru a pronunța sentința, prima instanță a constatat că, inculpatul Davudov Nadir la 20 noiembrie 2017, aproximativ la ora 17:20, aflându-se pe direcția de intrare în Aeroportul Internațional Chișinău, situat pe bd. Dacia 80/3, mun. Chișinău, în calitate de pasager al cursei aeriene „Istanbul -Chișinău” în timpul controlului de frontieră a actelor pasagerilor, având scopul folosirii unor documente oficiale false, inculpatul Davudov Nadir a prezentat pentru control pașaportul de cetățean al Ucrainei, nr. XXX, cu numele „Davidov Nazir” pe care-l deținea asupra

sa, ca eliberat la 27 decembrie 2017, care conform Raportului de expertiză judiciară nr. 539 din 21 noiembrie 2017 conține manipulări redade prin rebroșarea blanchetei și substituirea paginii cu date personale cu cea actuală.

Acțiunile inculpatului Davudov Nadir au fost calificate în baza art. 361 alin. (2) lit. c) Cod penal „*deținerea și folosirea documentelor oficiale false, care acordă drepturi sau eliberează de obligații, săvârșite referitor la un document de importanță deosebită.*”

2. Sentința primei instanțe a fost atacată cu apel de către:

2.1 Avocatul Tampei Tatiana cu inculpatul Davudov Nadir, care au solicitat casarea sentinței în latura stabilirii pedepsei.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, s-a admis parțial, inclusiv din oficiu apelul avocatului Tampei Tatiana cu inculpatul Davudov Nadir, s-a recunoscut vinovat inculpatul Davudov Nadir de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 361 alin. (1) Cod penal, fiindu-i stabilită o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 1 an.

Cheltuielile judiciare în mărime de 4200 s-au trecut în contul statului.

În rest s-a menținut sentința.

3.1. Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că la pronunțarea sentinței prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și just a concluzionat că inculpatul a săvârșit anume fapta imputată, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor. Vinovăția nefiind contestată de către participanți.

În temeiul art. 409 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de apel a considerat necesar de a recalifica fapta în favoarea inculpatului, deoarece prin hotărârea Curții Constituționale nr. 12 din 14.05.2018 a fost declarată neconstituțională litera c) din aliniatul 2 al art. 361 Cod penal, astfel ne mai putând fi reținută circumstanța calificativă – *săvârșite referitor la un document de importanță deosebită.*

La individualizarea și stabilirea categoriei și termenului pedepsei instanța de apel a ținut cont de prevederile art. art. 7, 61, 75 Cod penal și anume de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea, de condițiile de viață ale familiei acestuia precum și de scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării inculpatului.

La caz, instanța de apel a reținut că, fapta comisă de către inculpat a avut un aport negativ asupra societății, astfel existența unei asemenea urmări prejudiciabile și dispunerea suspendării condiționate pentru comiterea unei astfel de infracțiuni implică de regulă, imposibilitatea restabilirii echității sociale ca scop al pedepsei

prevăzute de art. 61 Cod penal. Prin urmare instanța de apel a considerat că în privința inculpatului nu pot fi aplicate prevederile art. 90 Cod penal, pedeapsa aplicată inculpatului urmând a fi executată real.

Cu referire la cheltuielile judiciare, instanța de apel a menționat că cheltuielile de expertiză au fost realizate la momentul efectuării expertizei sub imperiul art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală, care la acel moment prevedea expres cine suportă cheltuielile de efectuare a expertizei.

4. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar, de către:

4.1 Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav care a invocat drept temei pentru declararea recursului prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei cu menținerea în vigoare a sentinței.

Invocând faptul că:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar;

- instanța de apel neîntemeiat a dispus trecerea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei în sumă de 4200 lei în contul statului;

- instanța de apel nu a dat pe deplin eficiență prevederilor art. 227-229 Cod de procedură penală;

- trecerea cheltuielilor judiciare în contul statului este în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (2) din Constituție, art. 1398 alin. (1) Cod civil;

- se constată inegalitatea părților în proces și punerea proprietății publice, garantate de art. 127 alin. (2) din Constituție într-o situație defavorizată față de condamnat care a acționat ilicit față de bugetul public, ceea ce conform legislației în vigoare și jurisprudența CEDO nu poate fi admis.

5. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide că acesta este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat din următoarele considerente.

În speță se constată că, recurentul s-a conformat prevederilor art. 422 Cod de procedură penală și a declarat recurs ordinar în termen.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

Conform prevederilor art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate de recurent. Or, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, prevede că hotărârile instanței de apel

pot fi atacate cu recurs ordinar pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel la judecarea cauzei.

La caz, se reține că recurentul contestă decizia instanței de apel, indicând temeiul de recurs prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, în sensul că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, criticând decizia instanței de apel anume în partea privind trecerea cheltuielilor suportate pentru efectuarea expertizei judiciare în prezenta cauză penală din contul inculpatului Davudov Nadir în contul statului.

Verificând legalitatea hotărârii atacate sub aceste aspecte, Colegiul penal reține că, temeiul și motivele invocate de recurent în susținerea acestui temei nu s-au confirmat în urma cercetării materialelor cauzei, argumentând în acest context următoarele.

Colegiul penal analizând textul deciziei atacate (f.d. 155-157) în coraport cu motivele invocate de recurent, atestă că instanța de apel s-a expus argumentat și motivat asupra aspectelor contestate și în prezentul recurs ordinar, bazându-și just soluția privind trecerea cheltuielilor de judecată în mărime de 4200 lei, suportate în legătură cu efectuarea expertizei, în contul statului în baza prevederilor legale stipulate în art. 227 Cod de procedură penală, iar instanța de recurs ordinar, în virtutea corectitudinii acestei motivări, pentru a evita repetări inutile, o acceptă și o însușește, fapt ce vine în corespundere cu jurisprudența CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Se reține că potrivit prevederilor art. 142 alin. (2) Cod de procedură penală, - *„Părțile, din inițiativă proprie și pe cont propriu, sunt în drept, prin intermediul organului de urmărire penală, al procurorului sau al instanței de judecată, să înainteze instituției publice de expertiză judiciară/biroului de expertiză judiciară o cerere privind efectuarea expertizei judiciare pentru constatarea circumstanțelor care, în opinia lor, vor putea fi utilizate în apărarea intereselor lor”*.

În acest context, se atestă că în prezenta cauză penală ordonatorul expertizei judiciare a fost organul de urmărire penală (f.d. 13, 16-23), fără a exista o asemenea cerere din partea părții apărării.

Art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012) prevedea imperativ că *„ plata expertizelor judiciare efectuate în cazurile prevăzute la alin. (1) se face din contul mijloacelor bugetului de stat”*. Prin Legea nr. 316 din 22.12.2017, în vigoare din 09.02.2018, alin. (2) al art. 143 Cod de procedură penală a fost abrogat.

Reieșind din faptul că în speța dată expertiza judiciară s-a efectuat la 21 noiembrie 2017, când erau în vigoare prevederile art. 143 alin. (2) Cod de procedură penală (red. 05.04.2012) care conform art. 10 Cod penal, sunt mai favorabile inculpatului Davudov Nadir, cheltuielile de judecată nu pot fi încasate de la inculpat în speța dată și corect au fost trecute în contul statului.

6. În consecință, Colegiul penal nu a constatat prezența erorilor de drept invocate de recurent ce ar fi afectat hotărârea atacată sub aspectele contestate, deoarece soluția adoptată de instanța de apel, este legală și întemeiată, iar recursul ordinar declarat este inadmisibil, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Harti Vladislav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 13 iunie 2018, în cauza penală privindu-l pe **Davudov Nadir XXX**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la **11 iulie 2019**.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecătorii

Toma Nadejda

Boico Victor